

ligt Procentsystem skal jeg derimod med Fornøielse give min Stemme til, idet jeg naturligviis indseer, at Penge skal der til.

Finantsministeren: Jeg ønsker blot at gjøre den korte Meddelelse til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at den Garanti, som han søgte i Loven, den har jeg jo netop søgt at tilvejebringe ved mit Forslag ifjor; men det fandt ingen Naade her i Thinget, det fandt knap Dmtale i det Udvalg, der blev nedsat. Det var netop, saavidt jeg forstod det ærede Medlem, det Samme, som han vilde, at faae Grundlagel for Contingentet saa stort som muligt, saa at Tilfældighederne kunde svinde saa meget som muligt ind og navnlig at undgaae den urimelige Deling af Personer, som ere en nødvendig Følge af Contingentsystemet. Indenfor de store Kredse, som jeg havde meent, nemlig Amtet, skulde man saa bestemme, hvor stor en Procent der vilde falde paa hver enkelt Skatteyder; da havde jeg den Garanti, som Contingentsystemet giver, at den ene Person passer paa den anden, og at den ene veed, at hvad den Anden ikke betaler, skal han selv betale. Dette er Contingentsystemets store Fortrin ligeoverfor Statskassen, og lad mig sige, at skjøndt jeg erkjender, at Procentsystemet seer bedre ud og tilsyneladende overbeviser Menneffene om, at det ved dette gaaer retsærdigere og rigtigere til end ved Contingentsystemet, saa nærer jeg ingen Tvivl om, at der ogsaa kan gjøres meget alvorlige og velbegrundede Indvendinger mod Procentsystemet; det er navnlig Besværlighederne ved at faae fat paa den ene Factor ved Skatten, nemlig Indtægten, — Skatten fremkommer nemlig deels ved Procenten og deels ved Indtægten. Procenten kan man sagtens faae, men Indtægten er det, det kniber med at faae fat paa, naar Skatten skal paalægges.

Clausager: Jeg skal kun ved, hvad den høitærede Finantsminister fremsførte, tillade mig at udhæve, at det er min Mening, at medens efter Finantsministerens Forslag forrige Aar Kredsene skulde være Amtene, skulde der kun findes een Kreds, nemlig hele Landet. Skatte-

ansættelserne skulde samles fra de forskjellige Amtet og indleveres til Ministeriet eller en Over-Skattecommission, som saa skulde bestemme, hvor stor Procenten maatte blive for at opnaae det Beløb, der var fastsat ved Finantsloven. Jeg troer, at Banffelighederne herved ikke ville være saa store, og man undgik da Contingentsystemets Mangler, nemlig Fordelingen paa flere Kredse.

Fjord: Jeg skal ikke trætte det ærede Thing ret længe; det er blot en ganske lille Bemærkning, jeg vilde gjøre. Jeg havde haabet, at den skulde være kommen frem fra Andre; men da dette ikke er skeet, vil jeg tillade mig at fremsætte den. Det er saa ofte blevet sagt, at Befolkningen var saameget imod en saadan Indkomstskat. Dette har jeg ikke bragt i Erfaring; jeg troer, at Befolkningen overalt i Landet venter, at den vil komme. Men det, der sidst meest gjorde, at man var imod Indkomstskatten, var den Naade, hvorpaa den blev paalagt. De Fleste ville helst have en Procentsskat, og det vil jeg ogsaa, men Mange ville ogsaa, at Leiligheden skal komme Betragtning, Familiernes Størrelse, Aftægtsydelser osv., navnlig saadanne Aftægtsydelser, som ikke ere paatvungne, men som ydes af Velwillie, f. Ex. af Børn til deres Forældre. I saafald ville de, at Leiligheden mere end hidtil skal tages i Betragtning; thi det var mere undtagelsesviis, at man tidligere tog Hensyn dertil. En saadan Forandring troer jeg vil bidrage til, at der ikke bliver en saa stor Misnoie i Befolkningen med den extraordinaire Skat.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, fattedes Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Chr. Jensen: Maa jeg foreslaae, at der nedsettes et Udvalg paa 11 Medlemmer i denne Sag.

Winther: Der er tidligere her af et